

Sygn. akt II Ka 894/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2020r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Karol Troć
Protokolant:	st. sekr. sądowy Paulina Jarczak

przy udziale prokuratora Renaty Duszczyk

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2020 r.

sprawy **K. E.**

oskarżonej z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 16 października 2019 r. sygn. akt II K 318/19

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. stwierdza, że wydatki postępowania odwoławczego ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 894/19
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 16 października 2019 r. w sprawie II K 318/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
1.	<p>Obrazy przepisów prawa karnego procesowego, która miała wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 4 kpk, 7 kpk i art. 410 kpk, polegającej na dokonaniu oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w sposób jednostronny, dowolny, wybiórczy, z przekroczeniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, dokonanej z przekroczeniem przez Sąd granic swobodnej oceny dowodów, przeprowadzonej tylko i wyłącznie na korzyść oskarżonej K. E. poprzez bezkrytyczne, jednostronne i nieuwzględniające okoliczności wskazujących na niekorzyść oskarżonej, co doprowadziło do uniewinnienia oskarżonej od popełnienia zarzucanego jej czynu.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut apelacji sprowadzał się do zakwestionowania dokonanej przez Sąd I instancji oceny wyjaśnień oskarżonej w zakresie tego, że nie była ona świadoma przestępczego celu działania osoby, której udostępniła dane dotyczące swego konta bankowego, w tym umożliwiające dokonanie wypłaty przelanych na nie środków pieniężnych, czym niewątpliwie pomogła jej w</p>		

dokonaniu przestępstwa oszustwa. Słusznie zauważa skarżący, że pomocnictwo do przestępstwa może być dokonane jedynie umyślnie, nie tylko z zamiarem bezpośrednim, ale też ewentualnym. Taka sama konstatacja wynika również z pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Słusznie jednak zauważa Sąd, że umyślność w obu postaciach zamiaru wymagałaby wykazania, że oskarżona udostępniając nieustalonej osobie te dane wiedziała (choćby przypuszczająco), że osoba ta zamierza wykorzystać je do popełnienia przestępstwa, ale co więcej – by co najmniej okoliczność taką, chcąc osiągnąć inny cel (np. własny zysk), akceptowała. By uznać winę oskarżonej, która zarówno świadomość, jak i zgodę konsekwentnie kwestionowała, należałoby dysponować dowodami, które pozwoliłyby jej wyjaśnienia uznać za nieprawdziwe. Jedynym dowodem, którego wartość dowodowa nie jest przy tym przez oskarżyciela publicznego kwestionowana, a który pozwala na obiektywną ocenę stanu świadomości i zamiaru oskarżonej, są zapisy jej korespondencji z nieustalonym sprawcą oszustwa. Skarżący w apelacji podkreślił fakt, że oskarżona podejmując współpracę ujawniła kilkakrotnie wątpliwości co do jej legalności, nie wskazał jednak żadnych elementów, z których wynikałoby, że jej wątpliwości nie zostały rozwiane, ale wręcz przeciwnie – że odpowiedzi utwierdziły ją w podejrzeniu, że planowana operacja jest nielegalna, ale mimo to zgodziła się na pomoc w popełnieniu przestępstwa, powodowana chęcią zysku. Nieprecyzyjnie wskazuje skarżący, że oskarżona winna zwrócić uwagę na polskobrzmiące dane

„obywateli” Stanów Zjednoczonych – w korespondencji mowa jest bowiem o „ludziach” ze Stanów Zjednoczonych, bez wzmianki o ich obywatelstwie czy tym bardziej narodowości. Nadto należało zwrócić też uwagę na wynikającą ze wskazanej korespondencji presję czasową, która znacząco mogła wpływać na możliwość zauważenia i powzięcia nowych wątpliwości w związku z polskobrzmiącym nazwiskiem osoby dokonującej przelewu. Wracając jednak do treści korespondencji, słusznie Sąd Rejonowy stwierdził, że nie wynika z niej świadomość i zgoda oskarżonej na pomocniczy udział w popełnieniu przestępstwa. Oskarżona na wstępie zapytała o legalność przedsięwzięcia i otrzymała dość obszerne informacje, zagmatwane mało zrozumiałymi sformułowaniami o kryptowalutach czy znacznikach pieniądza. Gdy dodatkowo zapytała, po co firmie potrzebne są nowe osoby do prostych i generujących znaczny zysk działań, dostała logiczną odpowiedź o limitach wypłat i czasowo nadmiernej ilości zleceń. Nawet jeśli wyjaśnienia takie nie byłyby wystarczające dla osoby przezornej, a nawet średnio przezornej, nie oznacza to jednak, że wywołały one u oskarżonej przekonanie o przestępczym charakterze przedsięwzięcia, a tym bardziej, że zaakceptowała ona swój świadomy udział w takim czynie zabronionym. Wręcz przeciwnie, dociekliwość oskarżonej i jej brak gotowości do współpracy w godzinach nocnych (gdy deklarowała, że może pozostać przy komputerze niezbyt długo po północy) słusznie zdaniem Sądu Rejonowego wskazały na brak po jej stronie takiej akceptacji. Wszak gdyby to akceptowała,

<p>nie dopytywałyby się o żadne szczegóły, dbając jedynie o swój zysk (a nie wyrażając zaufanie do sprawcy, że wypłacając środki z jej konta bez jej kontroli, pozostawi na tym koncie obiecaną kwotę prowizji). Niezależnie od stopnia braku przezorności czy wręcz naiwności, słusznie Sąd Rejonowy stwierdził, że żaden dowód nie daje podstaw do przypisania oskarżonej umyślności działania i godzenia się na udział w przestępstwie, a jej wyjaśnienia w tym aspekcie, w głównej mierze w konfrontacji z niekwestionowaną treścią korespondencji, ocenił wbrew zarzutom apelacji kompleksowo, obiektywnie, zgodnie z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, biorąc przy tym pod uwagę wszystkie okoliczności z tego dowodu wynikające, również te potencjalnie dla oskarżonej niekorzystne.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Niezasadność zarzutu sprawia, że wyrok należało ocenić jako prawidłowy, wobec czego nie było podstaw do jego uchylenia.</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
--	--

1.	
Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Całość wyroku	
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	
Niezasadność zarzutu i brak okoliczności, podlegających uwzględnieniu z urzędu	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiążle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia	

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Art. 632 § 1 kpk wskazuje w przypadku nieuwzględnienia wyłącznej apelacji oskarżyciela publicznego, że koszty postępowania odwoławczego (w tym wypadku jedynie wydatki) ponosi Skarb Państwa.

7. PODPIS

